

ligningskommissionen er henvist til at støtte sin Dom om en paaantet Statteansættelse paa praktist Kjendstab til lokale Forhold og Klagerens økonomiske Stilling, da de fremmede Medlemmer under saadanne Omstændigheder maa føle sig lettede for Ansvar ved at tage Formandens Udtalelser og Anførelser til Følge, og i Tilfælde, hvor Rigtigheden af Klagerens Paastand er indlysende, finder Sagen i Almindelighed sin Afslutning ved Ligningskommissionen. Det maa imidlertid anses for saare uheldigt, at øverste Instants for Statteklager er saaledes sammensat, at dens Kjendelser ofte ville være afhængige af en enkelt Mands Skjøn; thi selv om Vedkommende er yderst samvittighedsfuld, kan det næppe undgaas, at en ensidig Betragtning vil gjøre sig gjældende i langt større Grad, end hvor Sagens Udfald beror paa flere Personers begrundede Mening. Exempelvis skal man anføre, at en Overligningskommission, hvis Formand i Modfættning til de øvrige Medlemmer har besejret denne Post, siden Lov af 26de Mai 1868 traadte i Kraft, i Reglen altid har afgjort de til den indankede Klager ved en Medfættelse af de 10 pCt., der i Loven fastsættes som Minimum, og det endog i Tilfælde, hvor der var Sandsynlighed for, at vedkommende Klager mod bedre Vidende havde opstillet urigtig Indtægtsberegning af saadan Beskaffenhed, at den ikke kunde benyttes som Veiledning for Overligningskommissionen. Et saadant Forhold, der formentlig er mest iøinefaldende i mindre Byer, er ikke blot uheldigt overfor Kommunen og Statteyderne i Almindelighed, men hindrer tillige Ligningskommissionen i at lægge hver enkelt Stattebyers virkelige Statteindtægt til Grund for hans Stattebidrag. Ser man endvidere hen til, at Ligningskommissionen skal bestaa af mindst 5 Medlemmer, der ved at vælges blandt Kommunens Borgere i Reglen repræsenterer forskellige Livsstillinger, og om hvem man kan forudsætte, at de have Kjendstab baade til lokale Forhold og de enkelte Statteydere, synes det paa-faldende, at Overligningskommissionens Medlemstal skal være indskrænket til 3, især da de 2 fornuftigvis kun i sjældnere Tilfælde ere i Stand til at optræde med personlig Selvstændighed. Man kan derfor ikke undres over, at der yttres sig Misfornoielse blandt Statteyderne i Byerne med Overligningskommissionens Sammensætning, og at det er en almindelig Mening, at de 2 fremmede Medlemmer i Reglen overlade til Formanden at bestemme Sagerens Udfald. Derksom Overligningskommissionen blev suppleret med et Par af Statteyderne valgte Medlemmer, vilde den formentlig i de fleste Tilfælde bedre være i Stand til at afgive en retfærdig Kjendelse over indankede Statteklager. Man formener derfor, at det vil være i Klagebyernes Interesse, at Regjeringens og Rigsdagens Opmærksomhed henledes paa Følgerne af Overligningskommissionens nuværende Sammensætning, og at en fælles Udtalelse fra sagkyndig Side muligvis kan bevirke, at en Forandring af nævnte § 24 vil blive taget under Overveielse i alt Fald ved eventuelt Forslag til Lov om den personlige Kommuneskat. Et Cirkulære af foranførte Indhold blev i April 1887 tilfjældt Ligningskommissionerne i Landets samtlige Kjøbstadkommuner med Anmodning til disse om at udtale sig om, hvorvidt de kunde slutte sig til den deri indeholdte Udtalelse. Resultatet heraf har været, at fra 39 Kommuner har man udtalt sig for Tilslutning; i een Kommune (Skanderborg) har Ligningskommissionen med lige Antal stemt for og imod; fra 15 Kommuner har man erklæret sig utilbøielig til at gaa med, medens dog — som det fremgaar af de modtagne, Indenrigsministeriet tilfjældte Udtalelser — dette Standpunkt for flere Kommuners Vedkommende nærmest er motiveret ved, at man i disse Kommuner ikke har haft særlig Grund til Utilfredshed med den nuværende Ordning. Endelig har man fra 11 Kommuner intet Svar modtaget. Som det heraf fremgaar, hersker der i alt Fald i 41 af Landets 67 Kjøbstadkommuner Utilfredshed med den nuværende Sammensætning af Overligningskommissionerne, og man tillader sig derfor herved at tilfjælde Folkethinget nærværende Udtalelse, med Bemærkning, at de fra de forskellige Kommuner modtagne Svarskrivelser ere tilfjældte Indenrigsministeriet.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Indenrigsministeren.

2. Fra et af Syge- og Begravelsesforeningerne i Kjøbenhavn nedsat Udvalg med 52,631 Underkrifter, tilhørende 749 Syge- og Begravelsesforeninger angaaende Tilveiebringelse af Lovforanstaltninger, sigtende til Sygepleiens og Alderdomsforførgelsesagens Ordning. (Indbragt den 10de Oktober 1888 af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, P. Holm.)